

можнытъ ухищренія за да го измамѣтъ. Увы! любезный Телѣмахе, на зла честь и вый ще осѣтите доста добръ за туй! Нема въ челоуѣцѣтъ добродѣлитѣ и дарованіята които търсите въ тѣхъ, и колкото ги изучате и са вджлбочавате въ тѣхъ, толкози познавате измамата си. Нито е възможно още и чрезъ найдобрытъ челоуѣцы да са сполучи потребното за общото добро. Тѣ имать своитѣ увлеченія, недостатъцы, които нито са поправятъ, нито са ограничаватъ.

„Колкото помного народы има да управля единъ царь, толкози отъ помного министры има нужда за да извърши чрезъ тѣхъ туй което самъ не може да направи; и колкото помного има нужда отъ челоуѣцы на които да повѣри властѣта, толкози полесно може да са измами въ избора си. Мыремъ днесъ немилостиво връхъ царѣтъ, а ако утрѣ быхмы ный управляли, щѣхмы да са покажемъ много подолни отъ тѣхъ, и щѣхмы стори сжщитѣ и даже поголѣмы грѣшки отъ тѣхъ, ако ни повѣрѣвахъ властѣта. Частныйтъ животъ, когато нѣкой го придружи съ малко остроуміе за да говори добръ, покрыва сичкытъ естественны недостатъцы, показва чудесны дарованія и прави челоуѣка достоинъ за сѣкаква служба отъ която е отдалеченъ; но властѣта е която испытва сичкытъ наши дарованія, и която открыва голѣмытъ недостатъцы.

„Величіето прилича на стькло което уголѣмява предметѣтъ. Сичкытъ недостатъцы са виждатъ голѣмы въ высокытъ тѣзи мѣста, наймалкытъ нѣща имать голѣмы послѣдствія, и наймалкытъ грѣшки имать силны противодѣйствія. Сичкыйтъ свѣтъ е занетъ да гледа постоянно тогосъ който има властѣта, и сжди за него съ сичката строгость. Тѣзи които го сждѣтъ нематъ никакъвъ опытъ за властѣта, непознаватъ трудноститѣ които са заключаватъ въ нея и искатъ отъ него свѣрхчелоуѣчеко съвършенство. Но единъ царь, колкото добръ и мѣдъръ да бжде, той е пакъ челоуѣкъ; духъ му е конеченъ и добродѣтельта му има грѣници. Той има наклонности, страсти и навицы, които не може съвършенно да обуздава. Той е обиколень отъ челоуѣцы своекорыстны и лукавы; и са намѣрва лишень отъ потребната помощъ. Съкый день той пада въ неприяности, ту чрезъ стра-